

ש"פ תרומה, ר' אדר תשמ"ג

בයיאור בדרךך אפשר

בයיאור בדרךך אפשר

פנימיות התורה בהבנה והשגה, דברי התורה נקלטים בפנימיותיהם וهم כיוון שסוף סוף מדבר בעניינים וווחנאים יותר ומוסיפים יותר, הרי לעומת הנгла דתורה הם בבחינתה "מקיף". אבל זו הארץ בדורן מקיף בלבד. שם שבגד, לבוש גשמי "מקיף" את גוף האדם מכובץ אבל לא נכנס בו בפנימיות. ובפרטויות יומר, יש על-ידי עשיית המקדש ברוחניות, העובדה ב"ב" עניינים אלו, קיומם המצתות המגלים אלוקות בדורן אוור מקיף ולמוד התורה המגלה אלוקות בדורן אוור פנימי, זוכים שיחיה ובן פעישו, לדורות²⁵, שהרי היזי"ו עשו לי מקדש²⁶ הש"ה הוא לא רק על עשיית המשכן אלא ציווי נצחי לדורות ב"ב" בית עולמים בית המקדש הנצחי דלעתיד-לבא שעלי"ו נאמר²⁶ מקדש א"ר פוננו ייריך, כי גם המשכן לא עמד ליעלים, ובן הבית שעשרה שלמה, עם כל מעלה, גם הוא לא ההקאים נצחה ודוקא המקדש דלעתיד שהוא מקדש א"ר פוננו ייריך שהוא עליידי הקודש-ברוך-הוא שיבנה בית נצחי, במאבר יהיה בית נצחי, א"ל היננית-פ"ח, בדור. א"ל מה מקדש שעשרה משה, להה סוב' בית המקדש השלישי הנצחי היא מה מקדש שעשרה משה, כמו שפתוחות ובן פעישו, לדורות, בפרוש רשי". וייחיד צו, שבקropic מממש יהיה בנין בית המקדש השלישי בפועל, כי לו מרים הענן זה בתורה, והתורה היא עצה נצחת²⁸, ובכונני בית המקדש שם בדורות לא חל שניי ובפרט כשלומדים עניין זה בפרשת השבעה, שאו בכוחם יותר בפועל את בנין הבית השלישי בפועל וכיידוע פתגמ א"ר מורה²⁹ הזקן שאריך לחיות ("עם הזמן", הינני) עם פרשנת השבעה, לא רק ללמד את פרשנת השבעה אלא להחיות את ענייני הפרשה הרי א"ז

בפניא בתחילה²¹ שם המצות בבחינת לבוש ומקייף בקיים המוצאות האדם מתקשר ומהחבר עם הקודש-ברוך-הוא ואורו ה' מאיר עליו א"ל זו הארץ בדורן מקיף בלבד. שם שבגד, לבוש גשמי "מקיף" את גוף הארץ בדורן אבל לא נכנס בו בפנימיות. ובפרטויות יומר, יש במצאות ב' בבחינות, בבחינת מקיף בקרוב ובבחינת מקיף הרחוק, במאבר בקיום המצות הם לבושים במאבר הצען ב' ליקוטי תורה בסופו²², שיש מצאות שהן מידה של האדם והבית הוא מקיף הבהיר בין לבוש ובית, אף ששניהם והכבד בין לבוש ובית, אף ששניהם מקיפים ולא חזרות בפנימיות האדם, הלבוש הוא מקיף קרוב, ותפור על פי מטען-זדעת. והעובדה בבחינת פנימיות הוא מידה קרוב, והביהר על פי מטען-זדעת עצמו (הנקרא "מקיף" פרט) ויש בו דרגות שונות) ויש נקראה מזון כמו שכתוב²³ ותוරתך בתוך מעי. א"ל²⁴ אף על-פי-יכן כתיב עותה אור בשלהה, מ"קיף על כל העולמות בשווה (הנקרא ביליקוטי תורה²², הינו שגמ האור רתורה יש בו בבחינת שלמה, שיש מצאות שהן על-פי בבחינת מקיף. והוא משום שיש ב' בבחינות טעם-זדעת וכן בבחינת "מקיף" בתורה, נגלה רתורה ובנימיות התורה. רעל-ידי עשיית המקדש ברוחניות, העובדה בבחינת מקדש ב"ב" עניינים אלו, קיומם המצתות ולמוד והעובדה בבחינת פנימיות התורה, זוכים שיחיה ובן מעשו, לדורות²⁵, הוא עניין למור התורה, בביית עולמים דלעתיד-לבא שעלי"ו נאמר²⁶ במאבר בפניא שם שהmeshen לא עמד נקראה מזון כמו שכתוב בתוך מעי וכעס דלעתיד שהוא מקדש א"ר פוננו ייריך, כי גם המשכן לעולים, ובן הבית שעשרה שלמה, ודוקא המקדש א"ל היננית-פ"ח שלhalbם הגשמי מזין את גוף האדם ותוරתך בתוך מעי שנכנס בתוך נצחי, במאבר בזוהר. א"ל היננית-פ"ח ליה ומיעי, כך התורה נותנת לנשמה מזון כי דברי התורה נקלטים ונחפטים בשללו של האדם באופן פנימי. א"ל אף על-פי-יכן ביחס לבני האור הפנימי עותה א"ר פשלמה, הינו שגמ זה בתורה, והתורה היא נצחת²⁸, ובפרט המקדש השלישי, כי לו מרים עניין ביחס לבני האור הפנימי עותה האור רתורה אף שבדרך כלל כשלומדים עניין זה בפרשנת השבעה, וכיידוע הזרע הואר בדורות, הזרע א"ר מורה²⁹ הזקן שאריך לחיות עם פרשנת שלמה, בבחינת מקיף. והוא אז יש נתינת-פ"ח מיחודה שעיל-ידי ממשום שיש ב' בבחינות בתורה, נגלה רתורה ובנימיות התורה ואמנם גם בלימוד יש נתינת-פ"ח מיחודה ביחס שאמר בylimudo על ענייני המקדש חמיד

(21) פ"ד. וראה גם אגה"ק ס"ג. ובכ"מ. (22) מז, ד ואילך. (23) תהילים מ, ט. (24) ראה גם סידור ג, ד. אואה"ת שם ס"ע א' תל וחילך (ובשותה"ג שם). סה"מ ה"ש"ת ע' 67 ואילך. (25) תרומה כה, ט. פרש"י עה"פ (מסנהדרין ס, ב. ועוד). (26) בשלה טו, יז. (27) ראה ח"ג רכא, א. אואה"ת ש"ש ע' א' התקכח. (28) ראה תניא רפי"ז. (29) "היום יום" - ב' חשוון. סה"ש תש"ב ע' 29 ואילך.